

Sejas maskas izveide.

FOTO: I. LAURĒ

Formas izgatavošana
no dzīva modeļa –
K. Pantelejeva.

FOTO: I. LAURĒ

FOTO: K. PANTELĒJEVS

Apglezošana.

Mākslas darba
noņemšana.

FOTO: G. MÄLDERS

JĀNIS DRIPE, ARHITEKTS

FOTO: AINARS MEIERS UN PUBLICITĀTES

LNMM – no konkursa līdz būvprocesam

Objekts: Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, rekonstrukcija un jaunbūve. **Atrašanās vieta:** K. Valdemāra iela 10a, Rīga. **Pasūtītājs:** RDĪD. **Projekts:** «Processoffice» un «Andrius Skiezgelas Architecture» (vadošie arhitekti Vītauts Biekša un Andrus Skiezgels, Lietuva). **Būvkonstrukcijas:** «Būve un Forma», Jānis Prauliņš, Jānis Krasts, Kaspars Šnore, Olga Opolčanova, Solvita Šnore, Māris Grāviņis. **Restaurācijas darbi un izpēte:** «Arhitektoniskās izpētes grupa» (vadošais arhitekts Artūrs Lapiņš, piedaloties Marinai Mihailovai, Guntaram Jansonam). **Ģenerāluzņēmējs:** «RE&RE». **Galvenais būvuzraugs:** Leonards Dubkevičs. **Dubultās rotācijas urbo pāļu sistēma:** «Lemminkäinen Oy». **Iekšējo un ārējo elektroapgādes tīklu, kā arī ārējo teritoriju un ārējo vājstrāvu tīklu projekts:** «DAINA EL».

Rīgas Domes Īpašuma departaments 2013. gada janvārī parakstīja vienošanos ar būvkompaniju «RE&RE» par LNMM būvniecību. Tātad muzeja ēka bez nopietna remonta bija kalpojusi sabiedrībai 108 gadus. Neslēpšu kārtējo vilšanos par paviršu Latvijas Nacionālā mākslas muzeja būvprocesa vērtējumu gan no preses un TV žurnālistu puses (nav ķibeles, nav intereses), gan pašu profesionāļu aprindās, kur baumu limenis tiek pasludināts par neapgāzamu patiesību, aptuveni šādi: projekts neiet uz priekšu, pārāk dziļa bedre, autori ir jauni Lietuvas puīši, kuriem nav realizētu projektu, žūrija lēma, lai nav pašiem, bet svešiem.

PATIESĪBA PAR LNMM BŪVDARBIEM

Tāpēc šajā apskatā iekļaušu arī nedaudz vēstures un vispārējas informācijas. 2010. gadā izsludinātais konkurss par LNMM rekonstrukciju deva lielāko skaitu

projektu pašvaldību rīkotajos konkursos atjaunotajā Latvijā, tika saņemti 28 darbi no 4 valstīm. Nav jau pasaulē nekas labāks par projektu sacensībām (konkursiem) izdomāts. Un, ja sacensības ir anonīmas, tam svešajam vienmēr būs iespēja uzvarēt. Arī jaunajiem ģēnijiem konkursi ir vienīgā iespēja savu varēšanu publiski parādīt un apliecināt. Žūrijā toni noteica arhitekti no Norvēģijas (pasaulslavenais birojs «Snøhetta»), Somijas un Igaunijas, kā arī Nacionālo muzeju direktori no Slovēnijas, Igaunijas un Dānijas. Protams, 27 arhitektu grupas šādā 28 dalībnieku sacensībā ir zaudētājas – ar savu taisnību un vilšanos, ceru, ka ne ar nenovīdību. Pārlasīju žūrijas locekļu atzinumus un pārliecinājos, ka brīvstāvošā Vilhelma Neimaņa ēka (valsts nozīmes arhitektūras piemineklis) un parka telpa ar tā dēvēto Jātņnieku aleju visiem ir šķitusi īpaša vērtība. Šajā situācijā konkrētā izvēle bija vairāk likumsakarība,